

Folketingets Boligudvalg,
Christiansborg,
1240 København K.

Hvidovre, den 28. april 2006
KSM/anl

Bygningsreglementet blev i 2004 ændret, så der nu er krav om røgalarmanlæg i nybyggede boliger.

Det er en meget positiv ændring, men som reglerne blev udformet, vil der typisk blive opsat et anlæg (lig med én detektor), som oftest vil give beboerne en mangelfuld sikkerhed.

I nærværende brev kommer vi med forslag til, hvordan der med forholdsvis små ændringer i Bygningsreglementet kan opnås en højere sikkerhed.

Brevet sendes til tre folketingsudvalg: Erhvervsudvalget og Boligudvalget fordi Bygningsreglementet hører under disse udvalg, og Forsvarsudvalget, fordi det nationale beredskab hører under dette udvalg, og der i år skal forhandles om et nyt beredskabsforlig, hvori vi gerne ser brandvarslingen i boliger behandlet.

Formuleringer om røgalarmer i de to bygningsreglementer er disse:

Bygningsreglementet for erhvervs- og etagebyggeri:

"Bygningsafsnit i anvendelseskategori 4 skal udføres med røgalarmanlæg i den enkelte boligenhed, som er tilsluttet strømforsyningen og med batteribackup". (Afsnit 6.4 stk. 10, gældende fra 01.06.2004.) Definitionen på anvendelseskategori 4 findes i afsnit 6.1.1. Som eksempler nævnes i bygningsreglementet etageboliger og ungdomsboliger.

Bygningsreglementet for småhuse:

"Hver bolig skal udføres med røgalarmanlæg, som er tilsluttet strømforsyningen og med batteribackup". (Afsnit 4.3.10., gældende fra 01.12.2004.)

De foreløbige erfaringer viser, at der er tre indlysende hovedproblemer med kravene om røgalarmanlæg i bygningsreglementerne.

1. Der er ingen projekteringsregler.
2. Der er ingen testkrav til anlæggene.
3. Der er ingen regler for vedligeholdelse.

Ad 1. Der er ingen projekteringsregler

Eneste krav er, at anlægget både skal være tilsluttet strømforsyningen (230V) og have batteribackup.

For en boligenhed er Bygningsreglementets krav opfyldt, hvis der opsættes et anlæg (lig med én detektor) og dette anlæg er tilsluttet strømforsyningen (230V) og samtidig har batteribackup.

Resultatet er, at der oftest kun opsættes én detektor, og denne detektor kan være ganske vilkårligt placeret. Dette sparsomme røgalarm anlæg opfylder så de gældende krav.

Det efterlader en falsk sikkerhed for beboerne.

Hvis detektoren i et parcelhus med 1. sal eksempelvis placeres i den ene ende af stueetagen, og husets soverum ligger på 1. sal i husets modsatte ende, hører de sovende formentlig ikke alarmen.

Man kunne stille krav om mindst én røgdetektor på hver etage, når boligen er i flere etager. Der kunne stilles krav om en detektor i hvert soverum plus én centralt placeret i flugtvejsarealet, suppleret med et krav om, at de installerede detektorer hænger sammen, således at når røgen udløser alarm fra én detektor, afgiver alle boligens detektorer et akustisk alarm-signal.

Man kunne yderligere stille krav om, hvor mange kvadratmeter en detektor må dække. Eksempelvis med angivelse af en maksimal dækningsafstand (som det anvendes i DBI's forskrift 232, som angiver en dækningsradius på 6 meter for en røgdetektor). Uden afstands-krav kan ilden nå at få godt fat, før rummets enkelte røgdetektor afgiver en alarm.

Man kunne stille krav om, at røgalarmen har sin egen sikringsgruppe i husets el-installation. Så undgår man f.eks., at en defekt lampe "sprænger proppen" og dermed stopper strømforsyningen fra ledningsnettet til røgalarmen, som dog stadig har sit batteribackup – det er ikke hensigtsmæssigt at blande den almindelige belysning med noget, der har med den personlige sikkerhed at gøre.

Når det gælder etagebyggeri og ungdomsboliger skal man stille krav om røgalarm anlæg på et bredere område end selve boligenheden. Pyromanbrande i beboelsejendomme starter sjældent i en lejlighed, men typisk i kælderen, på loftet eller i trappeskakten. Disse områder bør også omfattes af kravet om røgalarm anlæg, og anlægget bør kobles med alarmerne i lejlighederne, så der ved brand i f.eks. kælderen sker en alarm direkte inde i de enkelte lejligheder.

Erhvervs- og Boligstyrelsens "Eksempelsamling om brandsikring af byggeri" (april 2004) har i afsnit 4.1.3 nogle anvisninger på, hvad der kan gøres:

"I bygninger, hvor der installeres røgalarm anlæg, placeres mindst en røgalarm i hver brandcelle. For at sikre en hurtig og rettidig alarmering er det vigtigt, at afstanden mellem røgalarmerne ikke er for lang. Ofte er det hensigtsmæssigt, at der ikke er mere end 10 m mellem detektorerne. Hvis en brandcelle er i flere etager, vil det give en hurtigere alarm, hvis der

placeres mindst én røgalarm på hver etage. Da der især er risiko for, at en brand ikke bliver opdaget, når folk sover, er det en fordel, hvis røgalarmerne placeres i forbindelse med værelserne, hvor folk sover".

Det er fornuftige anvisninger. Problemet er bare, at det kun er anvisninger, som ingen er forpligtet til at følge, hvad få da også gør.

Ad 2. Der er ingen testkrav til anlæggene

Da reglerne blev lavet, fandtes der ingen testkrav. Man kunne have taget højde for, at kravene var på vej, men det skete ikke. Der er med andre ord ingen krav til standarden af det røgalarmanlæg, der opsættes.

Siden er der pr. 1. januar 2006 kommet en europæisk standard for detektorer, EN 14604:2005. Det vil være nærliggende, at lade denne standard gælde for røgalarmanlæg i boligbyggeriet. I den forbindelse bør der selvfølgelig være en kontrol af, at Bygningsreglementets krav til røgalarmanlæg er opfyldt. Den burde være der allerede i dag. Det er tankevækkende, at der er en godkendelsesprocedure for et ABA-anlæg (automatisk brandalarmerings-anlæg) opsat i en industribygning, mens der ingen kontrol er med anlæg opsat i en ny beboelsejendom. Det er sjældent, at der i Danmark sker dødsfald i forbindelse med en brand i en virksomhed. Langt de fleste, der dør i forbindelse med brande, dør i deres bolig.

Ad 3. Der er ingen regler for vedligeholdelse

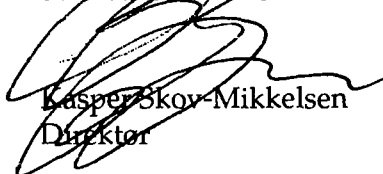
Punktet hænger sammen med det foregående og skal løses sammen med dette.

Bygningsreglementet har ikke taget stilling til spørgsmålet om røgalarmanlæg i den eksisterende boligmasse. Der sker her en holdningsbearbejdelse fra mange aktører, men det vil være nærliggende på sigt at udvide alarm-kravet til også at omfatte det eksisterende boligbyggeri.

Problemet med Bygningsreglementets regler for røgalarmer har været drøftet i BrandBevægelsen, som er et samarbejde mellem 14 organisationer om at reducere antallet af omkomne og kvæstede ved brande. Der er stor ekspertise til stede i de 14 organisationer, og hvis det ønskes, vil vi selvfølgelig gerne stille os til rådighed for spørgsmål og diskussioner i det videre forløb.

En kort beskrivelse af BrandBevægelsen er vedlagt dette brev.

Med venlig hilsen
SikkerhedsBranchen

Kasper Skov-Mikkelsen
Direktør

BrandBevægelsen

- forum for bedre brandbeskyttelse i Danmark

BrandBevægelsen er et samarbejde mellem private og offentlige organisationer om at reducere antallet af omkomne og kvæstede ved brande og desuden reducere samfundets materielle tab ved brande.

Deltagerne vil opbygge et netværk, som skal arbejde for forebyggelse på alle niveauer og for alle grupper i befolkningen. Ved at samle kræfterne kan informationen og holdningsbearbejdelsen forbedres.

Netværket vil arbejde for en holdningsændring, så hver enkelt dansker i højere grad bevidstgøres om brandrisikoen, med den konsekvens, at den enkelte tager større ansvar for sig selv og sine omgivelser, når det gælder forebyggelse og beskyttelse mod brand.

Netværket vil desuden arbejde for øget privat/offentlig videnudveksling og vidensamarbejde,.

BrandBevægelsens første mål er at reducere antallet af omkomne med 25 procent i 10-året 2005-2015. Det vil betyde godt 20 færre døde. Antallet af kvæstede skal også reduceres med 25 procent, og de materielle skader ved brande skal reduceres mærkbart.

BrandBevægelsen består af følgende organisationer:

Dansk Brandsikringsforening
Beredskabsstyrelsen
SikkerhedsBranchen
Bygningsinspektørforeningen
VABA – Vagt- og alarmbranchens Arbejdsgiverforening
Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut (DBI)
Rigspolitiets kriminaltekniske afdeling
Københavns Brandvæsen
Beredskabsforbundet
BYG, DTU
Dansk Forening for Passiv Brandsikring
Foreningen af Kommunale Beredskabschefer
Forsikring & Pension (F&P)
Københavns Politi, Afdeling A-Brand

BrandBevægelsen er et frivilligt samarbejde uden en fast organisation, men med en styregruppe med repræsentanter fra de nævnte organisationer. Enhver organisation, der mener at kunne bidrage til formålet, kan tilmelde sig.

BrandBevægelsen har sekretariat hos SikkerhedsBranchen.